

ODMŁODZIĆ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w odmłodzić się).

fut 3 sg odmłodzi (1). ◇ [praet 3 sg m odmłodził.] ◇ con 3 sg m by odmłodził (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Uczynić jakby młodszym [kogo, co] (2) : [[Bóg] zgrzybiące ciała ich [rodziców Izaaka] odmłodził y prawie ożywił SkarŻyw 342 (Linde za wyd. XVIII w.: omłodzić).]

Przen (2) : Wítzlepćielz fie rátzey w on íftzep/ w Kryftá P. íwe⁸⁰ Ktory wietzną tzerítwością obżywia káždego. T[e]n cí y was odmłodzi á fam rołkorzeni/ Ták iż fie wálzá zacność wietznie nieodmieni. KrowObr Av; Pošli Ducha s. ktoryby nas ítare iuz y w złościách zgrzybiące ná tę droge pošílił/ y odmłodził dułze náłze. SkarKaz 245b.

Formacje współrdzenne cf MŁODZIĆ SIĘ.

Cf [ODMŁODZENIE]

MP